

Justitsministeren (Engell):

Rigspolitichefen har oplyst, at man efter tjenestemandslovens bestemmelser har indledt undersøgelser mod den polititjenestemand, som er nævnt i spørgsmålet.

Rigspolitichefen har endvidere oplyst, at den tjenstlige undersøgelse er afsluttet, og der er truffet bestemmelse om, at polititjenestemanden er forflyttet til en anden politikreds. Rigspolitichefen har sluttelig meddelt, at polititjenestemanden, efter at den nævnte afgørelse er truffet, efterfølgende har handlet på en sådan måde, at man har fundet det nødvendigt at indlede en fornyet undersøgelse mod tjenestemanden.

Da Justitsministeriet er klageinstans for rigspolitichefens afgørelser, finder jeg det af principielle grunde rigtigst, at jeg afstår fra at kommentere den konkrete sag.

Spm. nr. S 31

Til *finansministeren* (7/10 91) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvorledes ville skattetrykket målt i forhold til både BNP og BFI have udviklet sig i årene 1988, 1989, 1990 og 1991, såfremt de årlige underskud på DAU-saldiene var blevet opkrævet i skat, subsidiært afgift?«

Begrundelse

De årlige underskud på DAU-saldiene er udtryk for, at der i det pågældende finansår ikke er sket fuld finansiering af de udgifter, et folketingsflertal har valgt at afholde. Afholdelse af ufinansierede udgifter betyder udskydelse af tidspunktet for betaling af de årlige frådserier. Befolkningen kommer under alle omstændigheder til at finansiere de afholdte udgifter. Spørgsmålet er så blot hvornår.

Et udskudt betalings tidspunkt giver imidlertid et forvrænget indtryk af statens faktiske belastning af befolkningen.

Spørgsmålet er derfor, hvorledes det årlige skattetryk ville have udviklet sig, såfremt der var krav om en DAU-saldo på nul, og såfremt politiske flertal havde fastholdt, at man ikke ville spare yderligere på statens udgifter.

Svar (22/10 91):

Finansministeren (Henning Dyremose):

Der har siden 1987 været underskud på DAU-saldoen. Underskuddet skyldes den økonomiske afmatning de senere år. Skattegrundlaget er kun vokset svagt, og der har været en svag udvikling i person- og selskabsskatterne og i afgifterne. Udgifterne til overførselsindkomster, herunder udgifter til a-dagpenge, er forøget især som følge af stigende ledighed. Det er disse automatiske virkninger på budgettet af de økonomiske konjunkturer, der er årsagen til udviklingen i DAU-underskuddet.

Der har i perioden været ført en stram finanspolitik. Med stram finanspolitik menes, at ændringerne i den styrbare del af budgetterne har virket neutralt på udviklingen i BNP. Som mål herfor opgøres den såkaldte finanseffekt, som præsenteres i budgetoversigterne. Finanseffekten har med undtagelse af 1988 været tæt på nul i den betragtede periode. I årene 1989-91 ligger den i intervallet 0,2-0,4 pct. af BNP. For 1992 budgetteres med en finanseffekt på ÷ 0,3 pct. af BNP. Den stramme finanspolitik er realiseret ved tilbageholdenhed på udgiftsområdet, især på statens drifts- og anlægsudgifter.

Det er et vigtigt element i regeringens økonomiske politik at fastholde den stramme finanspolitik over en længere periode. Det betyder, at finanseffekten skal fastholdes tæt på nul, og at DAU-saldoen kun i beskednen grad påvirkes herfra. DAU-saldoen vil derfor som følge af de automatiske budgetvirkninger svinge i takt med konjunkturerne. I perioder med lav vækst og arbejdsløshed vil DAU-saldoen være negativ. Omvendt vil der blive tale om budgetoverskud i højkonjunkturperioder som følge af lavere arbejdsløshed og den automatiske forbedring af statsfinanserne.

Hvis der skulle opnås budgetbalance i alle år, indebærer det, at finanspolitikken skal strammes mærkbart i år, hvor der er lavkonjunktur, og omvendt slækkes i højvækstperioder. En sådan finanspolitik vil forstærke konjunkturudsvingene og derfor virke destabiliserende på økonomien.

Til illustration heraf kan det med en del usikkerhed skønnes, at der kunne have været opnået budgetbalance i perioden 1988-91 med en forøgelse af skattetrykket på ca. 2 procentenheder i 1988 voksende til 6 procentenheder i 1991. Opgjort i forhold til BFI svarer det til en stigning fra ca. 2¼ pct. i 1988 voksende til ca. 7